

PROM na téma Žárliivost

5.5.2009

1 Zakázky a očekávání

- Má žárliivost ve vztahu smysl?
- Jak to mají starší muži?
- Jak poznat, kdy si něco utvářím sám (mimo realitu) a kdy je žárliivost oprávněná?
- Potkalo mě to až teď, skoro v 50ti. Překvapilo mě to a nevím si s tím rady. Přítelkyně je mladší a atraktivní. Ona také žárlií. Jak je to s přáteli opačného pohlaví? Přítelkyně na ně žárlií.
- Jak je to s žárliivostí z druhé strany? Mám kvůli partnerce omezovat kamarádky?

2 Kdy jste se setkali se žárliivostí?

- Babička se zastávala mámi. Aby táta nejezdil na některé akce sám, aby nebral stopařky. (Příležitost dělá zloděje...)
- Žárliil jsem na staršího bráču. Všude byl první a já vše dědil po něm.
- Žárliím na mladšího bráču. Rodiče o něj pečovali více. Dostali jsme některé věci naráz, ale on byl mladší, takže je dostal už v nižším věku.
- Matka ráda tancovala, otec ne. Otec žárliil na matku, když šla tancovat.
- Žárliil jsem, že ta holka, co se mi líbí, se líbila i jiným.
- Máma žárliila, že táta chodí do sboru (má nějakou činnost, kterou ona neměla) a taky že teoreticky může potkat jinou ženu (a taky, že s ní táta měl poměr).

3 Jak se to projevuje?

- ponížení, že jsem odkopnut, ona je s jiným (hlavně když mi to dopředu neřekne a pak to vyleze ven)
- vztek na sebe, že pro ní nejsem dost dobrý
- vztek na sebe, že jí nejsem schopen říci o žárlení přímo. Že se mi nelíbí, když je s jiným (možná strach, že když do toho rýpnu, tak mi řekne pravdu a opustí mě).
- bolest na hrudi
- stažené břicho, strach z ponížení a zrady
- pochybování o důvěře (na důvěře stojí celý vztah)
- hluboké přesvědčení, že žena má být věrná
- pocit nespravedlnosti (žárším, když se někdo chová jako “kurva”. Někomu více stranní).
- žárlivost je nerovnováha. A to jak ve vztahu, tak i vnitřní (ztráta sebeúcty).
- cítím se slabší
- poskvrněnost ženy (dotýkal se jí jiný muž). Má to i zdravotní aspekt (pohlavní choroby). Strach, že otěhotní a já nebudu otec.
- nasranost
- podezírání, znejistění (fantazie jsou splašené koně).

4 Zajímavé postřehy

- Když žárlím, tak je to známka, že je pro mě důležitá, záleží mi na ní, miluji ji.
- Žárlivost je cesta/proces. Už dlouho v nás něco klíčí a žárlivost to jen urychlí.
- Jak je to s ženami s kukačkou? Hledají chlapa, který je ochoten se o ně postarat, má prachy, byt,... Jsou v prdeli, někdo se k nim zachoval nepěkně, takže se jim změnila hodnota a chtějí urvat to nejlepší. Život “kurva” je vyškolil.
- Žárlivost v historii. Dříve se řešila fyzicky, souboj, pistole ala Puškin, důvod k válce. Dnes to řešíme slovy.

- Partnerka nerada vidí moje večery s jinými ženami/kamarádkami. Na druhou stranu mám potřebu si občas hlouběji popovídat s jinou ženou. Co s tím?
 - Zkus je holky zkamarádit, dát jim na sebe telefon.
 - Seznamovat kamarádky, mluvit o tom, co se děje (i o svých potřebách). Každý vnímáme věci jinak. Pro mě to může být OK a v rámci hranic, které si držím, ale partnerku už to může zraňovat (může na to být přecitlivělá).
 - Zařídím si to a nemluví o tom, ani ťuk. Je to můj soukromý prostor. Pozor, musím si to udržet v hranicích.
 - Na začátku vztahu si nastavit pravidla, hranice. S mojí ženou to bohužel nešlo, netolerovala to...
- Ženy mají neuvěřitelné radary. Okamžitě poznají, že se něco děje.
- Když od ženy dostávám vše, co potřebuji, jsem pro ni jedinečný, tak je vše OK. Když ale ten kamarád zažne něco nabízet a ta žena to raději dává jemu, tak to bolí (ikdyž je to drobnost).
- Žárlivost a nevěra. Ikdyž se to pozná/provalí, tak nikdy neříkat details, je to hodně zraňující. (to jsou zkušenosti z našeho rodu).
- Dodržování věrnosti - může to být až omezující. Hodně to souvisí s nejistotou partnera (je to ohrožující, strachy). Primární problém je nejistota partnera a ne to, že mám kamarádky. Dodávejte partnerce důvěru!
- Co dělat? Mluvte o pocitech.
- Partnerka je citlivější na pocity ohrožení, začíná žárlit, někdy jsem za to rád. Jsem rád, že je na hranici žárlivosti.
- Žárlivost je dobrá, protože si při tom zase uvědomím, že nic není jisté.
- Debaty o žárlivosti nemají smysl. V konkrétní situaci nás chytanou emoce a vše je úplně jinak.
- Mám mladou ženu a mám pocit, že si ji držím moc zkrátka. Fakt ji nechci ztratit, ale asi moc tlačím na pilu. Je to o tom, hledat si tu správnou hranici.
- Žárlivost si volím sám. Když si vyberu přítelkyni kočku, tak na ní budu i žárlit.
- Hledej si hranici. Kdy je to žárlivost? Kdy už je to patologické?
- Když je žena těhotná, s dětmi, tak se cítí ohroženější, zranitelnější, víc ji honí fantazie, že jsem s jinou. Když to přiznala, tak to bylo krásně čitelné. Jindy se to vyhrotí a je to pro mě naprosto nečitelné.

5 Matky

Kdy vás matky začaly brát jako dospělé?

- úplně mě neopustila. Asi neví, co by bylo dál, když by se mě máma úplně vzdala.
- po 40ti mě začala brát jako autoritu a začala se se mnou radit.
- chtějí si držet roli matka živitelka – vařit nám, kupovat nám něco na sebe (někdy to jde i proti mé ženě)
- důležitý moment je, když se matka začne ptát, co dítě chce. Já si to musel tvrdě prosadit. Bylo to hodně bolestivé.
- vybavují se mi 3 momenty. Když jsem něco velkého začal dělat, aniž bych se jí zeptal. Když jsem na víkend jel za svou ženou místo za svou matkou. Když jsem matce podal důkaz, že se užívím.

Jaký je vztah vaší matky a manželky?

- Matka něco upekla a má žena se pro to měla stavit. Žena se tam nestavila. Byl z toho obrovský konflikt. Bylo to o tom, na čí stranu se postavím. První chyba byla, že jsem se do toho nechal vtáhnout. Druhá chyba byla, že jsem se postavil na stranu matky. To byla obrovská lekce.
- Matka dost oslovuje snachu nepřímo – přes muže.
- Moje matka mé ženě nikdy nenabídla tykání (přinesla si to ze své rodiny).
- Moje máma obdivovala mojí ženu, ale i jí to sralo. Žena měla svojí představu o porodu a matka to chtěla jinak. Šlo to zase přes syna. Totálně jsem popořil svojí ženu: “Hele, dejte pokoj, jinak mě tu už neuvíďte”. A to bylo hustý. Jinak jsou si matka a manželka hodně blízcí. Vzájemně se sobě svěřují.
- Moje matka je k mojí ženě nejvíc otevřená po telefonu. Na dálku to funguje, ale na blízko ne.

Situace z dětství, fyzická práce s otcem. Jak k tomu přistupovala matka?

- Byl jsem rád v mužském světě.
- Ten kluk mě (otce) bere úplně jinak než matku.
- S otcem jsem ten klukovský vztah nikdy nezažil, to mě sere.
- “s kým se kamarádíš”? Moje matka měla čuch, jeden kámoš byl pěkný kvíko, matka to poznala, matka hlídala s kým se kamarádím.

sepsal Kuba